

Končno mir v Vietnamu

Kot je bilo napovedano, bodo v soboto podpisali v Parizu mirovni sporazum o Vietnamu. Po dolgotrajni krvavi vojni, med katero je izgubilo življenje ogromno število ljudi (še nepopolni podatki govore o poldrugem milijonu smrtnih žrtev), stotisoči in stotisoči pa bodo še dolgo trpeli za posledicami vojne, se bodo torej izpopolnile želje miroljubnega sveta, naj bi moder kompromis končno le zaključil to pravo pravcato »me-sarsko klanje«. Sovražnosti bi se morale prenehati v nedeljo, 27. t.m., ob 13. uri po italijanskem času.

Korenine vietnamske žaloigre

Korenine vietnamske tragedije segajo daleč nazaj, in sicer v tisto razdobje, ko so se tudi narodi jugovzhodne Azije začeli otre-sati evropskega gospostva. Vietnamci so imeli najprej opraviti z japonskimi kolonisti, kmalu po letu 1945 pa so se začeli postopno osvobajati izpod francoske nadoblasti kar je privedlo do novih spopadov, katerim bi morali narediti konec ženevski sporazumi iz leta 1954. Tedaj je bil že dejanski gospodar Severnega Vietnama komunistični voditelj Ho Si Minh, ki je že prej proglasil neodvisnost tega dela Vietnama ter ga hkrati uredil po vzoru tako imenovanih ljudskih demokracij.

Ozračje tedanje hladne vojne, čemur je sledila ostra blokovska razdelitev sveta, je gotovo pripomoglo k zaostrovanju odnosov med dvema vietnamskima državama. Notranje ramerie v Južnem Vietnamu, kjer so vladali razni diktatorski vojaški režimi in kjer je bila korupcija na dnevnem redu, prav gotovo niso mogle predstavljati za mnoge Vietnamce nekega sprejemljivega režima, kar je hkrati odpiralo pot idejam in zamislim komunistične usmeritve. Priznati je treba, da so komunisti od vsega začetka imeli jasen program in tudi jasne cilje, saj so si prizadevali ne samo za uveljavitev svojega političnega koncepta, temveč tudi za nacionalno osvoboditev, to je za popolno neodvisnost od katerikoli oblik neokolonializma, kot je bilo prvotno v zamislih predvsem Francije.

Ameriška intervencija

V čas ostre blokovske razdelitve sodi začetek ameriške intervencije v Južnem Vietnamu. Danes je povsem jasno, da je bila oblika takšne intervencije neučinkovita in politično v veliki meri neposrečena, ker je slepo podpirala vsakokratne južnovietnamske diktatorje, ne da bi bilo hkrati poskrbljeno za globljo proučitev južnovietnamskih družbenih razmer in za uveljavitev tistih sil, ki bi lahko predstavljale resnično alternati-

vo komunističnemu konceptu o bodoči ureditvi v državi. Ne mislimo tu na neko neposredno vmešavanje ZDA, temveč na pomoč, ki jo je tako bogata in vsestransko razvita Amerika naravnost dolžna nuditi ljudstvu na začetku modernega razvoja.

Čudno se sliši, vendar je res, da se je prav za časa predsednika Johna Fitzgeralda Kennedyja začela občutnejša ameriška intervencija v Južnem Vietnamu, in sicer najprej v obliki takojmenovanih »vojaških svetovalecev«, ki so kasneje ob čedalje težjih političnih in vojaških zapletih narasli do števila pol milijona vojakov. Celih trinajst let so ameriški fantje umirali v južnovietnamskih džunglah in močvirjih, hkrati pa pobijali domačine in pustošili deželo. Žaloigre bo v nedeljo konec, kar mora resnično razveseliti vse ljudi dobre volje.

Vsebinska sporazuma

Po najnovejših vesteh priznava sporazum, ki bo podpisan v soboto v Parizu, neodvisnost, suverenost, enotnost in ozemeljsko celovitost vsega Vietnama. Demilitarizirano področje, ki je zadnjih devet let ločevalo Severni od Južnega Vietnama, nima značaja politične in ozemeljske meje, kajti sporazum vsebuje priporočilo, naj bi prizadeti državi odpravili sedanja nasprotstva in pripravili združitev s pomočjo neposrednih medsebojnih pogajanj. Vojaške enote Združenih držav bodo po sporazumu zapustile Južni Vietnam v 60 dneh po doseženem premirju in v istem roku bodo tudi odpravljene ameriška vojaška oporišča. Sajgonske vojaške sile in vietkongovske enote bodo ostale na svojem mestu vse dotlej, dokler ne bo posebna štiristranska mešana komisija določila področja, ki jim pripadajo. Notranje-politične razmere v Južnem Vietnamu naj bi urejeval Narodni svet, ki bi ga sestavljali po načelu paritete predstavniki sajgonskega re-

žima, vietkongovcev in nevtralnih političnih strank. Za delovanje in sklepanje Narodnega sveta je predvideno načelo soglasnosti.

Za jamstvo izvajanja doseženega sporazuma bo sklicana mednarodna konferenca, ki naj bi se je udeležili poleg vseh zainteresirancev, to je zastopnikov Sajgona, vietkongovcev, Severnega Vietnama in ZDA, še predstavniki Francije, Velike Britanije, Poljske, Madžarske, Kanade in Indonezije ter Kitajske in Sovjetske zveze. Kraj konference še ni določen, znano pa je, da Severni Vietnam predlaga Pariz. Umik ameriških in drugih tujih sil kot tudi morebitne spore, ki bi nastali med tem časom, bo nadzorovala in reševala začasna vojaška mešana komisija, ki bo razpolagala s primernim številom ljudi.

Globok odmev v svetu

Henry Kissinger je izjavil, da bodo ameriške ujetnike začeli osvobajati sredi prihodnjega meseca. Teh naj bi bilo skupno 497. Mirovni sporazum ne velja za Laos in Kambodžo, vendar izraža prepričanje, da bo premirje omogočilo ureditev tudi tamkajšnjih razmer. Sporočili so, da bodo v soboto v Parizu podpisali dva ločena dokumenta, ki se med seboj rahlo ločita le po uvodnem besedilu. Prvi dokument bosta podpisala zunanja ministra ZDA in Severnega Vietnama, drugega pa zunanja ministra sajgonskega režima in Vietkonga.

Sporazum, ki sta ga po celih petih letih pogajanj končno le dosegla Kissinger in Le Duc Tho, je globoko odjeknil v svetovni javnosti in zlasti v najbolj neposredno prizadetih državah. Upati je, da nas nadaljnji razvoj dogodkov ne bo razočaral, saj bi bil vnebovpijoč greh, če bi se po tolikih strahotnih morijah začelo krhati s težavo doseženo premirje, kar bi prav gotovo prej ali slej privedlo do hujših in morda celo brezizhodnih razmer.

Zakon o kraških rezervatih

Deželni odbor je odobril zakonski osnutek o kraških rezervatih. Gre za vrsto izvršilnih norm, ki bodo urejevale zaščitena kraška področja. O tem zakonskem osnutku bo v kratkem razprava v pristojnih deželnih komisijah in nato v deželnem svetu.

Kot smo že poročali, je za kraške rezervate predvidena med drugim ustanovitev posebne ustanove, ki bo odgovorna za njihov razvoj. O sestavi vodstvenih organov te ustanove je bilo veliko govora, ker je bilo prvotno predvideno, naj bi jo dejansko vodili le

izvedenci, ne da bi neposredno prizadeti ljudje, to je lastniki zaščitene zemljišče in prebivalci kraških vasi imeli pri ustanovi kako besedo. Deželni odbor je to pomanjkljivost skušal odpraviti in določil, da bodo člani upravnega odbora tudi župani zainteresiranih občin, oziroma njihovi namestniki.

Ker celotnega besedila zakonskega osnutka doslej še nismo dobili na vpogled, ne moremo o vprašanju podrobnosti pisati, kar pa bomo opravili, kakor hitro bomo o njem natančno obveščeni.

RADIO TRST A

♦ NEDELJA, 28. januarja, ob: 8.05 Slovenski motiv, 8.30 Kmetijska oddaja, 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojšanu, 11.15 Mladinski oder: »Kralj«, Dramatizirana zgodba (Aleksander Marodič), RO. Režija: Lojzka Lombard, 12.00 Nabožna glasba, 12.15 Vera in naš čas, 12.30 Nepozabne melodije, 13.30 Kdo, kdaj, zakaj..., 13.30-15.45 Glasba po željah, 15.45 Popoldanski koncert, 16.30 Sport in glasba, 17.30 »Dan upanja«, Radijska drama (Danilo Telloli - Aleksij Pregarc), RO. Režija: Jože Peterlin, 19.10 Glasbeni cocktail, 19.25 Kratka zgodovina italijanske popevke, 20.00 Sport, 20.45 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke.

♦ PONEDELJEK, 29. januarja, ob: 7.05 Jutranja glasba, 7.30 Jutranja glasba, 11.40 Radio za šole »Od monokorda do današnjega klavirja«, 12.00 Opoldne z vami, zanimivosti in glasba za poslušavke, 13.30 Glasba po željah, 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, (Danilo Lovrečič), 18.15 Umetnost, kajizevnost in prireditve, 18.30 Radio za šole, 18.50 Violinski koncerti, 19.15 Odvetnik za vsakogar, pravna, socialna in davčna posvetovalnica, 19.25 Jazzovska glasba, 20.00 Sportna tribuna, 20.35 Slovenski razgledi: Srečanja — Pianist Marijan Fajdiga, Alojz Srebotnjak: Sonatina (1954), Risto Savin: Sedem skladb - Dokumenti o raziskovanju slovenskih narečij na Goriškem - Slovenski ansambli in zbori.

♦ TOREK, 30. januarja, ob: 7.05 Jutranja glasba, 7.30 Jutranja glasba, 11.35 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke, 12.50 Violinist Livio Sgubben ter pianist Peter Nero, 13.30 Glasba po željah, 14.30 Poročila - Dejstva in mnenja, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, V odmoru (17.15-17.20) Poročila, 18.15 Umetnost, 18.30 Komorni koncert, Pianist Jörg Demus, Claude Debussy: Danse bohémienne; Deux Arabesque; Réverie; Ballade, 18.55 Glasbena beležnica, 19.10 Vrnitev pod Kras - črtice in novele Stanka Vuka (3) »Naše življenje«, 19.20 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba, 20.00 Sport, 20.15 Poročila - Danes v deželni upravi, 20.35 Gaetano Donizetti: Lucia di Lamermoor, tragična opera v treh dejanjih. Orkester in zbor florentinskega majskega glasbenega festivala vodi Tullio Serafin. V odmoru (21.15) »Pogled za kulise«, pripravil Dušan Pertot.

♦ SREDA, 31. januarja, ob: 7.00 Koledar, 7.05 Jutranja glasba, 11.40 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol): »Naša krava, molzna krava«, 12.00 Opoldne z vami, 13.30 Glasba po željah, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, 18.15 Umetnost, 18.30 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol - ponovitev), 18.50 Koncerti v sodelovanju z deželnimi glasbenimi ustanovami, 19.10 Higiena in zdravje, 20.00 Sport, 20.15 Danes v deželni upravi, 20.35 Simfonični koncert, 22.00 Za vašo knjižno polico, 22.15 Zabavna glasba.

♦ CETRTEK, 1. februarja, ob: 7.00 Koledar, 7.05 Jutranja glasba, 11.35 Slovenski razgledi: Srečanja - Pianist Marijan Fajdiga, 13.30 Glasba po željah, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, Pripravlja Danilo Lovrečič, 18.15 Umetnost, 18.30 Nove plošče resne glasbe, pripravlja Piero Nattalino, 19.10 Furlanija in Julijska krajina: dve stoletji pozabljenih odnosov (6) »Deželna vloga Trsta pod Avstrijo«, pripravlja Elio Apih, 19.25 Za najmlajše: Pisani balončki, Pripravlja Kasulja Simoniti, 20.00 Sport, 20.15 Danes v deželni upravi, 20.35 »Truplo je med nama«, Drama, RO. Režija: J. Peterlin (»Premio Italia 1971«), 21.45 Skladbe davnih dob, 22.05 Zabavna glasba.

♦ PETEK, 2. februarja, ob: 7.00 Koledar, 7.05 Jutranja glasba, 11.40 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol): »Mihec in Jakec«, 12.00 Opoldne z vami, zanimivosti in glasba za poslušavke, 13.30 Glasba po željah, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, 18.15 Umetnost, 18.30 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol - ponovitev), 18.50 Sodobni slovenski skladatelji, 19.10 Lik iz naše preteklosti: »Jakob Soklič«, pripravil Dušan Jakomin, 19.20 Zbori in folklor, 20.00 Sport.

♦ SOBOTA, 3. februarja, ob: 7.00 Koledar, 7.05 Jutranja glasba, 11.35 Poslušajmo spet, izbor iz tedenskih sporedov, 13.30-15.45 Glasba po željah, 15.45 Avtoradio, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, Pripravlja Danilo Lovrečič, 18.15 Umetnost, 18.30 Koncertisti naše dežele, 18.45 Poker orkestror, 19.10 Po družtvih in krožkih: »Prosvetno društvo France Prešeren v Boljuncu«, 19.25 Revija pevskih zborov 1972, ki jo je priredila Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu, 20.00 Sport, 20.35 Teden v Italiji, 20.50 Iz življenja naših skladateljev: »Miroslav Vilhar«, Radijska igra napisal M. Košuta, RO. Režija: J. Peterlin, 21.30 Vaše popevke.

Kancler Brandt bo obiskal Jugoslavijo

V začetku tega tedna je obiskal francosko prestolnico zahodnonemški kancler Brandt. Njegov obisk je bil v zvezi s proslavo 10. obletnice sporazuma o »večnem prijateljstvu« med Nemci in Francozi, ki je zaključil več stoletij trajajoča nasprotstva in sovraštva med tema velikima evropskima narodoma ter je hkrati pripomogel k hitrejši evropski integraciji in sodelovanju.

Kancler Willy Brandt bo v aprilu, prvič kot predsednik zahodnonemške vlade, uradno obiskal Jugoslavijo. Predmet razgovorov z jugoslovanskimi državniki bosta med dru-

gim vprašanje vojnih reparacij in boljša ureditev položaja jugoslovanskih delavcev v Zahodni Nemčiji, ki jih je po uradnih podatkih pol milijona.

—o—

UMRL JE NEKDANJI AMERIŠKI PREDSEDNIK JOHNSON

V torek, prav na dan, ko je postalo gotovo, da bodo v kratkem sklenili premirje v Vietnamu, je na svojem domu v Texasu nenadoma umrl nekdanji ameriški predsednik Lyndon Baines Johnson, ki je leta 1963 nasledil umorjenega predsednika Kennedyja in pozneje, ko je bil redno izvoljen, za nadaljnja štiri leta prevzel predsedniško mesto ZDA. Pravijo, da je njegov oče ob njegovem rojstvu od veselja zavpil »Rodil se je senator!«, in res je za njegovo politično kariero značilen bliskovit vzpon. V obdobje njegovega predsedniškega mandata sovpada t.i.m. »eskalacija«, stopnjevanje vietnamske vojne, v kateri je prihajalo do vedno močnejše direktne intervencije ameriške vojske z vsemi znanimi posledicami. Pokojni predsednik Johnson je pripadal demokratski stranki in so že v času, ko je še mlad v Beli hiši, govorili o koncu te vojne, vendar več kot do prekinitve bombardiranj in začetka pogajanj v Parizu ni prišlo. Po prekinitvi bombardiranj Severnega Vietnama marca 1968 se L. B. Johnson ni več predstavil na ameriških predsedniških volitvah.

Cenjenim bravcem sporočamo, da je NOVI LIST v Trstu naprodaj na naslednjih mestih:

- Tržaška knjigarna, ulica sv. Frančiška, 20;
- Spodnja postaja openskega tramvaja, trg Oberdan;
- Knjigarna Fortunat, ulica Paganini 2.

Hkrati obveščamo vse prodajalce časopisov v Trstu, ki bi želeli NOVI LIST v prodajo, naj se pisмено, telefonsko ali osebno obrnejo na upravo lista, ulica Ghega 8, I. nadstropje, telefon 60.824.

Uprava

Mihec in Jakec o veliki politiki

— Poslušaj Mihec, meni je aden reku, de se midva preveč zgeblavamo ses temi domačemi čakolami, ses temi Slovencami, sez mafjo jn takmi rečmi.

De be mogli kej povedat tudi od velike politike, od konferenc, od pogajanj, od integracij, malverzacij, devalvacij jn takeh reči.

— In kej misleš, de je tako govorjenje bolj kunšno? Zadosti brat kašne spomine tolko let nazaj, pej videš, kaku otročje so tiste konference med velikimi diplomati. Kaku so se denmo reč glihali veliki trije med ta zadno vojsko jn kaku malo so poznali ta pravo situacijo. Njih čakole so ble glih na tistem leveli, koker klepetanje od bab na kašnem kantoni. Samo de tisti diplomati ne čakolirajo na kašnem kantoni, ma u lepeh šaloneh. Vse na fino, hodejo po tapedah, guar dje jem salutirajo, godejo himne, fotografi če nu les jn pole jeh stavejo na televižjon jn vse sorte. Jn pole ledje mislejo, de vse kar govorijo je forte pametno jn dobro jn de samo skrbijo, de bo dobro za bogo ljudstvo.

— Ma vselih moreš priznat, de zdej tisto glihanje zastran Vietnama de je blo pametno jn de če bo res ratau mir, de tu je vselih dobro.

— Ma do zdej je bla pej vojska! In dosti let. In tudi vojsko so uani nardili. S konferencami al brez — je vselih. Jn pole kar diplomati delajo jn rečejo, ni nikoli za se zaneš. Ke skori zmiram, kadar kej rečejo al

oblubejo — pole pride glih narobe. Vidi, denmo reč, samo benzino. Kadar rečejo, de benzina se ne bo podražla, si lahko gvišen de se bo podražla. In kadar dosti govorijo od mira, je nevarno za vojsko. Se spouneš ti, kolk so govorili od mira, prej ku je začela vojska?

— Ja, skori de jemaš prou. Vidi, zdej jemajo gor u Helsinkah ano konferenco, ke nekam dosti govori od evropske varnosti. Je samo govorijo, kako bojo zrihtali, de u Evropi ne bo več vojske.

— Videš, jn morbet be znalo tudi bet res. Ma morbet samo zatu, de be lepše priprauli vojsko kje drugje. Sej si vidu, ke je biu naš minister Medici tam na Kitajskem. So bli aden z drugim forte prijazni jn Kitajci so tudi dajali koražo Evropi, nej se nečko združuje, ke tu je dobro za mir. Ma kej misleš, zakej je Kitajcem taku pr srci, de be se Evropa združila? Zatu ke be Kitajci radi imeli u Evropi en kontrapezo pruti Rusam. Zatu ke med Kitajci jn Rusi je zmiram napeto jn na tistem konfini je aneh strašanskih vojakov, ke samo čakajo, kadaj bo počlo. Jn morbet tudi Rusi be radi u Evropi zagvišali mir, de be bli brez skrbi, kadar be se kej sprožlo ses Kitajci. Dragi moj, treba bet previden, zatu ke nikoli ne znaš kej mislejo ti diplomati jn jemajo zmiram skrito kašno karto u rokavi. Jn morbet je bla tista vojska u Vietnami samo ana generalna vaja za kej hujšega. Se spouneš, kaku so nardili generalko na Španskem?

— Ja, res je. Na teh konferencah kuhajo, kuhajo — ma do zdej niso nikoli neč dobre ga skuhal.

— Ben videš.

Nevaren precedens

Ne želimo se vtikati v histerične polemike, ki so nastale v zvezi z imenovanjem dr. Mateja Poštovana za ravnatelja Radia Trst A, ker menimo, da je teh polemik že veliko preveč. Zdi se nam pa kot listu, ki je živo zainteresiran na slovenskih javnih zadevah, potrebno pripomniti dve stvari k tonu in obliki teh polemik.

Prva je ta, da vidimo v tem, kako so anonimni pisci sprožili polemično gonjo v določenem tisku, ki je idejno in politično daleč od vseh v zadevo vpletenih oseb, nevaren precedens brezobzirnega karierizma, ki se skuša poslužiti v svoje namene tudi političnega in javnega pritiska preko tiska. To je tudi očitna degeneracija naših javnih navad in odnosov.

Druga je ta, da je absolutno nevzdržno stališče, da je lahko kak Slovenec imenovan na kako vodilno mesto samo v domačem kraju ali okraju, kjer je »že z materinim mlekom sesal duha naše stvarnosti.« Proti temu stališču, ki meče slovenski narod v razmere pred narodnim prebujenjem, smo v našem listu že večkrat nastopili. To bi pomenilo, da je nekdo sposoben za neko mesto predvsem zato, ker je tam doma. Takemu stališču bi se krototali kjerkoli v kulturni Evropi, kjer lahko vodi Radio Pariz človek, ki se je rodil v Marseillesu ali v Nantesu, ne da bi kdo protestiral proti temu, ker je vsem jasno, da sta važni izobrazba in občutljivost za določene probleme, ne pa kraj rojstva. Seveda velja to — na srečo — še vedno tudi pri Slovencih, kjer je ravnatelj Radiotelevizije Ljubljana Primorec Fortič, rektor ljubljanske univerze Primorec Gruden, ravnatelj največje slovenske založbe, Mohorjeve družbe v Celju, Primorec Bordon in glavni urednik največjega slovenskega dnevnika »Delo« Primorec Gorjup, ne da bi bil doslej kdo protestiral proti temu. Zato se nam ne zdi taka »klofuta primorskim Slovencem«, če bi vodil nekaj let Radio Trst A človek, ki sicer ni bil rojen tu, a živi tu že pol svojega življenja, ima v tej zemlji pokopano ženo in edino hčerko ter pozna kot javni delavec in publicist tukajšnje zadeve.

Ali pa bo treba od kraja začeti ves boj, da v slovenskem narodu premagamo zaprtost v lokalne in deželne meje, s katerimi so tujci razrezali slovensko zemljo, tudi z namenom, da bi nas medsebojno ločili, kar se jim je za dolgo časa posrečilo? Je potemtakem vse govorjenje o enotnem slovenskem kulturnem prostoru samo puhla fraza, ki pride včasih prav, drugič pa jo lahko mirno spregledamo?

Zadeva pa ima tudi svojo smešno plat — danes, v dobi motorizacije, ko je možno v nekaj urah po dolgem prevozu vso Slovenijo, v kateri ni noben Slovenec oddaljen od drugega več kot 200 km, upoštevajoč tudi kraje na tej strani meje. Uredništvo

GLASBENA MATICA — TRST

Sezona 1972-73 — 5. abonmajski koncert

V petek 26. januarja 1973 ob 20,30 v Kulturnem domu v Trstu

TRIO LORENZ

Primož Lorenz - klavir, Tomaž Lorenz - violina, Matija Lorenz - violončelo, Mitja Gregorac - tenor. Spored: D. Švara - Posavje 1941, J. Haydn - Škotske in vališke ljudske pesmi, B. Smetana - Trio op. 15 v g-molu.

Dvojni menjalni tečaj za liro

Italijanska vlada je pred dnevi sklenila uvesti dvojni menjalni tečaj za liro. Tako sta nastali dve tržišči, in sicer tako imenovano finančno tržišče, na katerem je vrednost lire v primeri z drugimi valutami odvisna od ponudbe in povpraševanja, ter tako imenovano komercialno tržišče, kjer je nihanje lire v primeri z drugimi valutami pod nadzorstvom dr-

žavne banke in se menjalni tečaj more spreminjati le v mejah, ki jih določajo mednarodni monetarni predpisi.

Vlada je svoj najnovejši predpis utemeljila, češ da je treba odločno nastopiti proti težnjam po razvrednotenju lire, ki so predvsem psihološkega izvora. Med drugim naj bi novi predpisi preprečili beg kapitalov v tujino, kar znatno škoduje razvoju italijanskega gospodarstva.

—o—

HUDI INCIDENTI V MILANU

Predvčerajšnjim je v Milanu prišlo do hudega incidenta, ko se je manjša skupina študentov spopadla s policijo. En študent je zaradi strelav v smrtni nevarnosti, dva pa sta hudo ranjena. Tudi en policijski častnik je bil huje ranjen. Kot se v takih primerih navadno dogaja, so natančni vzroki tega spopada nejasni, kajti o njih imamo dve popolnoma različni razlagi. Policija trdi, da je bila zahrbtno napadena, študentje pa govorijo o policijski provokaciji. Gotovo je, da so strelj padli iz policijskega samokresa. Sprožil naj bi jih policist, proti kateremu so študentje vrgli vžigalno bombo, ki je zadela njegovo varovalno čelado. Vnel se je ogenj, kar je je policista tako prestrašilo, da je v trenutni zmedzi začel streljati s samokresom. Prisotni študentje pripadajo organizaciji »Movimento studentesco«.

NASTOP LJUBLJANSKE DRAME

V »ROSSETTIJU«

V torek zvečer je v gledališču »Rossetti« v Trstu kot gost tržaškega »Teatro Stabile« prvič gostovala Drama Slovenskega narodnega gledališča iz Ljubljane. Za svoj nastop v Trstu si je izbrala dve Molierovi komediji, »Improvizacija v Versaillesu« in »Scapinove zvijače«. Poročajo, da je predstava naletela na topel sprejem pri gledalcih, med katerimi je bilo tudi veliko število Slovencev.

OBVESTILO SINDIKATA SLOVENSKE ŠOLE V TRSTU

Udeleženske pripravljalnega tečaja za učiteljski natečaj 1972-73 obveščamo, da se bo tečaj (za ustne izpite) nadaljeval, brž ko bodo objavljeni uradni izidi pismenih izpitov, ki so bili opravljeni 18. in 19. decembra preteklega leta. TAJNISTVO

OBČNI ZBOR DRUŠTVA SLOVENSKEŠKIH UPOKOJENCEV

Društvo slovenskih upokojencev v Trstu vabi vse svoje člane na 1. redni letni občni zbor, ki bo v petek, 2. februarja 1973 ob 15. uri v Gregorčičevi dvorani v Trstu, Ul. Geppa 9-I. z običajnim dnevnim redom. UPRAVNI ODBOR

20 LET ORKESTRA GLASBENE MATICE

V soboto, 20. januarja, je orkester Glasbene matice v Trstu priredil v Kulturnem domu slavnostni koncert v počastitev 20-letnice svojega obstoja. Ob tej priložnosti je nastopil pomnožen, tako da je skupno štel skoraj 50 članov, vodila pa sta ga stalni dirigent Oskar Kjuder in v eni skladbi Janko Ban. Orkester Glasbene matice je predstavil dela Beethovna, Lipovška in Prokofjeva, pri katerih so kot solisti nastopili mezzosopranistka Alenka Dernač, violinist Črtomir Šiškovč in gledališki igralec Julij Guštin.

Po koncertu je v imenu upravnega odbora GM čestital orkestru in dirigentu predsednik GM Dušan Hreščak, pozdrave in voščila Slovenske kulturno-gospodarske zveze je prinesel Miroslav Košuta, v imenu Zveze kulturno-prosvetnih organizacij Slovenije pa podpredsednik Andrej Ujčič. Ta je tudi izročil Galusovo plaketo dirigentu Kjudru, nekaterim članom orkestra pa Gallusova odličja.

—o—

V ponedeljek, 29. januarja 1973, bo na stadionu 1. maj v dvorani PD Škamperle ob 19,30 v prvem in ob 20. uri v drugem sklicanju

15. REDNI OBČNI ZBOR SZ »BOR«

z naslednjim vrstnim redom:

1. odprtje; 2. izvolitev delovnega predsedstva in volilne komisije; 3. poročila; 4. diskusija k poročilom; 5. poročilo nadzornega odbora in razrešnica; 6. volitve novega odbora; 7. slučajnosti.

ODBOR

—o—

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Kulturni dom

Saša Škufca

JANKO IN METKA

otroška spevoigra v treh dejanjih

V torek, 30. t.m. ob 15.30.

—o—

Ferdinand Raimund

KRALJ GORA IN LJUDOMRZNIK

Romantično-komična izvorna čarovna igra

v treh dejanjih

V petek, 2. februarja ob 21. uri - ABONMA RED A — Premierski.

SLOVENSKA RESTAVRACIJA V RIMU SPREJME V SLUŽBO GOSTINSKO OSEBJE

V bližnji prihodnosti bo v Rimu odprta slovenska restavracija; za njeno uspešno delovanje potrebujemo naslednje osebe:

- direktorja restavracije z večletno prakso in znanjem tujih jezikov;
- šefa kuhinje, sposobnega in veščega slovenske ter jugoslovanske kuhinje;
- dekleta za strežbo;
- pomivalko posode.

Poleg plače je osebje preskrbljeno s hrano in stanovanjem.

Ponudbe z življenjepisom in referencami pošljite na:

HOTEL B L E D, via S. Croce in Gerusalemme 40, 00185 — ROMA.

Demokrščanska levica v Trstu

V vrsti člankov o italijanski notranji politiki in še posebno o političnem življenju v naši deželi moramo tokrat omeniti sestanek nekaterih sil v tržaški Krščanski demokraciji, ki sestavljajo njeno levico in sicer so to neodvisni, »basisti«, »forze nuove« in mladinska sekcija. Predstavniki teh skupin so v nedeljo, 21. t.m. pripravili sestanek, na katerem so hoteli preveriti svoje pozicije v sedanjem obdobju priprav na pokrajinski kongres stranke, ki bi moral biti čez dober mesec.

V uvodnem govoru je Dino Nodari (neodvisen) poudaril, da so danes v Italiji razmere, ki ne dopuščajo brezbrzičnosti in neangažiranosti. »Treba je zastaviti vse sile, da spremenimo našo družbo in sedanja nepravilna ravnanja, ki lahko nujijo marsikaj, nikakor pa ne svobode in miru«. Nodari je nato nadaljeval: »Treba je začrtati pot proti levici usmerjene politike, določiti vsebino te smeri, glavne cilje ter vmesne stopnje. In to je treba storiti takoj s skupnimi močmi«. V nadaljevanju svojega govora je Nodari analiziral nekatere procese, ki so prišli ali še prihajajo do izraza v italijanski družbi. Podčrtal je, da so vse zahteve po doslednem in dejanjskem reševanju nastajajočih problemov prišle v glavnem iz vrst delavskega razreda in od strani študentov, saj so bili oboji protagonisti političnega in sindikalnega življenja v zadnjih letih pri nas. S tem so se dokopali do večje zavesti svojih odgovornosti in do večje socialne vloge in zato tudi upravičeno zahtevajo, da so prisotni pri političnih odločitvah. Le sporazumno s temi silami, ki so istočasno gonilna moč države in ki so tudi garancija za prihodnost, bo možno premostiti in rešiti številne današnje probleme in socialne krivice. Govornik je nato ostro obsodil sedanje izbire glavnega vodstva stranke KD in Andreottijevo vladno z liberalci, kar predstavlja izredno nevarno, avtoritarno involucijo v državi. Kolikor pa je prišlo do sedanjega političnega stanja, je gotovo, da ima jo svoj delež krivde tudi tiste sile na levici, ki so s prepričanjem sodelovale v levosredinski koaliciji.

»Ali je možna neka leva politika tudi v Trstu,« se je vprašal Nodari, »kjer delavske sile niso bile nikoli prisotne pri važnih političnih in ekonomskih sklepih? Kljub levi sredini je v Trstu ohranila ekonomsko oblast v svojih rokah skupina liberal-nacionalistov in to prav zaradi tega, ker so se leve sile vedno postavljale bolj v obrambo pred določenimi ekonomskimi in političnimi odločitvami, kot pa v boj za drugačen način upravljanja oblasti. In zato je treba v Trstu odvzeti del oblasti sedanjim konservativnim ekonomskim liberal-nacionalističnim krogom in jo zaupati najširšim ljudskim plastem. Katere so te sile, ki so bile do zdaj izvzete? 1. delavski razred (z dejanskim sodelovanjem delavcev na najširši podlagi); 2. slovenska manjšina (ki naj dobi svojo resnično vlogo, ne pa le pravico do obstoja); 3. mladina (ki jo je treba tudi v resnici valorizirati).«

Nodari je nato govoril o drugačni vlogi, ki naj jo ima Trst kot središče decentralizirane oblasti v deželi in kot ključno trgovinsko in prometno središče zlasti za vzhodne države. Ob koncu pa se je spet vrnil na vprašanje notranje politične ureditve ter povezav

in je potrdil, da se demokrščanska levica vedno bolj zaveda potrebe po stalnem dialogu z ostalimi naprednimi silami v državi in pri nas.

Uvodnemu govoru je sledila vrsta zanimivih posegov predstavnikov vseh skupin, ki so se strinjali z nakazano linijo, vsakdo je le razširil in poglobil določena področja. Dragan (base) je govoril o šoli, odbornik Lonzar o občinskih konzultah, Franzil o sindikatih, Scarpa o vlogi pristanišča, ter Zanini (pokrajinski predsednik mladinske sekcije) o političnem položaju. Dejal je, naj se tržaški morotejci manj ozirajo na desničarsko skupino v stranki in naj s konkretnimi dejanji pokažejo, da hočejo prelomiti s preteklostjo. Tudi Zanini se je zavzel za enotnost vseh levih sil v svoji stranki. Ob koncu je posegel v diskusijo tudi predsednik pokrajinskega odbora Zanetti, ki je poudaril potrebo po drugačni notranji povezanosti v stranki, povezanosti, ki naj temelji na vsebini in ne le na volilnih koalicijah. Treba je opustiti konformistične sheme in se odločiti za drugačno miselnost v političnih odnosih. Strani, skupinam in posameznikom je treba večje politične zavesti, sicer ostane vse prizadevanje nekaterih le na teoretični ravni.

i.t.

SREČANJE Z VZHODOM V SKK

20. t.m. smo se v okviru sobotnih sestankov srečali z vzhodnim svetom oziroma s patrom Korenom, ki je stopil pred nas s pravo evangelijsko vedrino. Nakazal nam je

smeri zbliževanja med katoličani in pravoslavni brati in poudaril, da je največji apostolat tiskanje obrednih knjig, za katere so pravoslavni v naših dneh prikrajšani. Živahno je orisal like nekaterih ruskih teologov, ki so prišli nadaljevat študij v Rim. To je velik korak na poti k edinosti.

Prihodnjič, 27. januarja, pa vas vabimo na ogled filma DELOVNO MESTO (il posto) režiserja Ermanna Olmija.

PROSLAVA 120-LETNICE MOHORJEVE DRUŽBE TUDI V TRSTU

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu v ulici Donizetti 3, je imelo v letošnji sezoni že več zanimivih ponedeljskih večerov. Tako je na prvem obravnavalo DRAGO 1972 in razpravljalo o programu za letošnje septembrske študijske dneve v Dragi. Naslednji ponedeljek je posvetilo slovenskemu izseljeništvu vprašanju. Na zadnjem večeru pa je govoril dr. P. Koren iz Rima o »Pravo« slavnem duhovništvu.

V ponedeljek 29. januarja pa bo društvo proslavilo 120-letnico Mohorjeve družbe, te najstarejše in največje slovenske knjižne založbe. Proslave se bo udeležil upravnik Mohorjeve družbe v Celju, dr. Rado Bordon in bo o pomenu MD in njenem delu tudi govoril. Začetek je ob 20. uri.

GOSTOVANJE UČITELJSKEGA PEVSKEGA ZBORA SLOVENIJE V NABREŽINI

V prostorih prosvetnega društva »Igo Gruden« v Nabrežini bo v nedeljo, 28. t.m., zborovski koncert, na katerem bo nastopil učiteljski pevski zbor Slovenije »Emil Adamič« pod vodstvom dirigenta Branka Rajštra. Začetek prireditve je ob 17. uri.

Program novega tržaškega občinskega odbora

V petek zvečer se bo drugič sestal novi tržaški občinski svet. Na dnevnem redu ima najprej razpravo o županovem poročilu in o delovnem programu občinskega odbora v novi poslovni dobi.

Pred županovim govorom so bile na prvi seji novega občinskega sveta na vrsti najprej politične izjave vseh strank, ki so zastopane v občinski upravi. Stranke Krščanske demokracije, socialistov, socialdemokratov, republikancev in Slovenske skupnosti, ki so se na predhodnih pogovorih domenile za ponovno sodelovanje v levosredinski koaliciji v občinski upravi, so se izjavile seveda za nadaljevanje dosedanj oblike sodelovanja. Komunisti pa so kritizirali težnjo, da se nadaljuje s staro politično linijo. Oster nastop proti izbiri levosredinskega odbora je prišel s strani misovcev in liberalcev, ki so postavili zahtevo, da se tudi v tržaškem občinskem svetu vpelje vladna koalicija med demokristjani, socialdemokrati in liberalci.

Sledila so razna glasovanja najprej za župana, ko je bil z 32 glasovi večine potrjen dosedanji župan Marcello Spaccini nato pa izvolitev novega odbora, ki ga sestavlja 9 demokristjanov, 2 socialisti in dva socialdemokrata ter predstavnika republikancev in Slovenske skupnosti. Slednjo bo zastopal dosedanji odbornik dr. Dolhar.

Zanimivo pri tem glasovanju je bilo dejstvo, da sta proti pričakovanju dobila največ glasov prav oba predstavnika demokrščanske desnice, fanfanijevec Orlando in do-

rotejec Pecorari. Ker smo izvedeli, da zanj niso glasovali nekateri predstavniki levega krila v K.D., lahko sklepamo, da je Orlando bil izvoljen tudi z glasovi vseh osem misovcev, ki so v občinskem svetu.

Po izvolitvi novega odbora je župan Spaccini imel svoj govor. Najprej se je zahvalil vsem strankam, ki so sodelovale pri sestavi novega vodstva tržaške občine. Nato je prešel na programske izjave in najprej potrdil namen, da se nadaljuje delo njegove dosedanje občinske uprave, kar naj zagotavlja tržaški občini stabilnost na političnem in ekonomskem področju. To pa ne pomeni, da bo sedanja uprava vezana na izbire in sklepe preteklosti. Župan se je zavzel za ohranitev dosedanje metode dela, se pravi programiranje dela, petletni načrt za porabo sredstev in upoštevanje prednostne lestvice pri nujnih posegih. Nekatera področja, kamor bo morala uprava najprej poseči, so sektor otroških problemov, šolska politika, pomoč ostarelim, ki ne smejo več biti porinjeni ob rob družbe; treba je izboljšati kulturne strukture in se zavzeti za probleme mladine ter prostega časa. Dotaknil se je vrste neresenih težav na področju urbanistike, trgovine, pristaniške politike ter politike infrastrukture.

Ob koncu pa se je zavzel za take politične izbire in tako ustvarjanje političnega ozračja, ki naj utrdi in ohrani mir v naših krajih in naj dopusti mirno sožitje med italijansko večino in slovensko manjšino v vzdušju nacionalne strpnosti.

KONCERT V LAZAH

Po raznih krajih Beneške Slovenije se je že ustalila navada vsakoletnih pevskih nastopov in koncertov slovenskih zborov. Prejšnjo nedeljo je priredila Zveza cerkvenih pevskih zborov s Tržaškega tak koncert v Lazah v Nadiški dolini, blizu Landarske jame: Mnogi ljudje iz Nadiške in iz sosednjih dolin so z velikim veseljem poslušali slovenske božične pesmi.

Uvodno besedo je imel msgr. Marjan Živic. Besedilo domačih pesmi je bral g. Markič, dirigent zbora Rečan, točke sporeda pa je napovedoval Franko Žerjal. Na koncu so vsi zapeli Sveto noč. Po blagoslovu je navdušenje vseh prisotnih prikipelo do vrhunca. Ko so izzvenele božične melodije, ki so vse povezale, se je srečanje domačinov in tržaških pevcev nadaljevalo v veseli družbi in ob zvoških domačih pesmi.

—o—

NOVELE STANKA VUKA NA RADIU TRST A

Opozorjamo na 3. oddajo iz niza »Črtice in novele Stanka Vuka«, ki bo na sporedu v torek, 30. januarja ob 19.10, in bo v njej igrallec Anton Petje prebral črtico »Naše življenje«. Napovedanih je skupno 7 oddaj tega ciklusa in so na sporedu vsak drugi torek.

Oblikovalec Kogoj razstavlja v Novi Gorici

V prostorih Goriškega muzeja na gradu Kromberk pri Novi Gorici so v petek, 19. t.m., odprli razstavo izdelkov mladega industrijskega oblikovalca iz Mirna pri Gorici Oskarja Kogoj. To je hkrati tudi njegova prva razstava v ožjem domačem okolju, saj je doslej že razstavljal, samostojno ali skupinsko, v Ljubljani, Zagrebu, Benetkah, Parizu, Milanu in Novem Sadu. Razstava v kromberškem gradu je pravzaprav ponovitev razstave, ki je bila pred kratkim v ljubljanski Moderni galeriji.

Oblikovalec Oskar Kogoj — študiral je v Benetkah — je v Sloveniji postal znan pred dobrih dvema letoma, ko je v Ljubljani razstavil serijo plastičnih »počivalnikov«, ki jih sedaj že izdeluje novogoriška tovarna »Meblo«. Zanje so značilne izredno lepe oblike, kakršne najdemo tudi v modernih kiparskih smereh polpretekla dobe, in pa izbrane barvne kombinacije, hkrati pa avtor prerašča princip gole estetike in funkcionalnosti, in v svojem ustvarjanju izhaja iz psihičnih in fizioloških lastnosti človeškega telesa, seveda ob upoštevanju tovrstnih dosežkov znanosti. Dokončno obliko počivalnikov je Kogoj namreč zasnoval na osnovi odtisa človeškega telesa v snegu v sproščenem položaju, ki ga je dalje razvijal in »gnetel«, vzporedno s tem so bile opravljene potrebne antropometrične in psihofizične raziskave, dokler ni prišel do prototipa, ki je postal osnova vseh sedanjih različic njegovega počivalnika. Naj omenimo, da je za to delo predlanskim prejel nagrado Prešernovega sklada.

Tem načelom ostaja oblikovalec Kogoj zvest tudi pri ostalih izdelkih, ki si jih lahko ogledamo na razstavi, tako pri otroških igračah, izvijajih, jedilnem priboru, otroških žličkah in različnih vrstah manjših stolov. Zanimivo je, da nekatere njegove stvaritve že izdelujejo serijsko v proizvodnji, kar je še posebej spodbudno, če upoštevamo, da industrija tako v Sloveniji kot v Jugoslaviji ni kaj preveč naklonjena novim težnjam in zamislim v industrijskem oblikovanju.

Odprtja osebne razstave oblikovalca Oskarja Kogoj na gradu Kromberk se je udeležilo veliko število gostov, govorili pa so direktor Goriškega muzeja Branko Manušič, direktor arhitekturnega mu-

Gostovanje okteta »Gallus« v Gorici

V Katoliškem domu v Gorici je v nedeljo, 21. t.m., gostoval oktet »Gallus« iz Ljubljane, ki ga sedaj vodi mladi dirigent in glasbenik Milivoj Šurbek. Spored izvajanih pesmi se je delil na tri dele: v prvem smo slišali nekaj renesančnih motetov skladateljev Palestrine, Orlanda di Lassa in Jakoba Gallusa. Drugi del je obsegal umetne in priredbe slovenskih ljudskih pesmi, medtem ko so nam v tretjem delu peli v glavnem popularne zborovske priredbe slovenskih ljudskih pesmi, nekaj pa jih je pripadalo ostalim jugoslovanskim narodom.

Oktet »Gallus« iz Ljubljane se nam je predstavil kot dokaj zlito pevsko telo s skrbno naštudiranim in premišljeno izbranim programom, zlasti pa je prepričal z izvedbo renesančnih pesmi, kjer se je posebej odlikoval z izbranim »pianissimo«. Pri nekaterih težjih skladbah je bilo opaziti nekoliko glasovne neenotnosti in nedodelanosti v podajanju, kar pa bodo pevci z nadaljnjim študijem gotovo odpravili. Tudi pri basovski skupini bi prišel zelo prav kakšen voluminozen prodoren bas, vendar moramo hkrati upoštevati, da je večina pevcev po svoji starosti razmeroma mlada. Od zanimivejših in naši javnosti neznanih pe-

smi naj opozorimo na Merkušjevo priredbo rezijske ljudske pesmi »Tara sarte«, ki v svojem tonovskem načinu kaže na starodaven izvor. Oktet »Gallus« je na zahtevo poslušalcev, ki so do kraja napolnili dvorano, dodal še dve pesmi: Venturinijevo »Nocoj, pa oh nocoj« in »Ljubavne pesmi iz Rezijske« v priredbi Rada Simonitija.

Koncert gostov iz Ljubljane je bil vsekakor lepo glasbeno doživetje, predvsem pa je pokazal, kaj se da doseči z resnim delom in tudi z razvijanjem pevske tehnike, saj je treba priznati, da je oktet »Gallus« že dosegel tisto stopnjo, ko ne govorimo več le o prepevanju, marveč je v njegovem izvajanju moč zaznati značilen zven in pa svojsko interpretacijo. Naj omenimo še občuteno podajanje obeh solistov, basista in tenorista, ki sta za svoje izvajanje prejela posebno priznanje prisotnih poslušalcev.

—o—

SLAVJE V KROMBERKU

Prejšnji petek se je zbralo lepo število uglednih gostov v prostorih Goriškega muzeja v kromberškem gradu. Prirejena je bila jubilejna svečanost v čast 85-letnice Franca Gorkiča, predsednika Kluba starih goriških študentov.

Med nagovori muzejskega ravnatelja Marušiča, uradnih zastopnikov in ob duhovito šaljivih verzih Ludvika Zorzuta je slovesnost potekala v prirčnem prijateljskem vzdušju. Na koncu je še sam jubilarant v šaljivi pripovedi podal nekaj odlomkov iz svojega razgibanega življenja. Med udeležence je agilen ravnatelj muzeja razdelil posebno brošuro o delovanju Kluba starih goriških študentov in o njegovem pomenu za naše kulturno življenje.

Po zadnjem pozdravu in želji, po kateri naj bi slavljenec čil na telesu in duhu odkril še kak kulturni spomenik, so bili vsi udeleženci povabljeni v sosedno dvorano k odprtju razstave mladega oblikovalca Oskarja Kogoj iz Mirna.

ŠPORT

Sokol pristal na tretjem mestu

NAMIZNI TENIS - MOSKA A LIGA:

SOKOL - C.D.R. Modena 2:5

V zadnjem kolu prvenstva A lige so naši predstavniki gladko klonili ekipi, ki je letos pravo odkritje in ki sodi v sam državni vrh. Proti Bisiju, Franchiniju in Zabiniju so naši Košuta, Peterlini in Pertot osvojili le dve točki. Treba pa je pripomniti, da je zlasti mladi Pertot dokazal, da je v letošnji sezoni izredno napredoval. V srečanju z mnogo boljšim Franchinijem, ki je premagal celo Peterlinija, je pokazal celo serijo lepih udarcev, ki mu bodo v prihodnosti omogočili še lepe uspehe. Peterlini je igral nekoliko pod svojimi sposobnostmi, vendar se je rehabilitiral v zadnji tekmi proti Bisiju, ki sodi med tri najboljše igralce v Italiji, ko je osvojil drugi set, v ostalih pa se je povsem enakovredno boril z boljšim nasprotnikom. Košuta je igral nekoliko boljše kot v prejšnjih tekmah in dokazal, da je še vedno zelo koristen katerikoli ekipi v A ligi. S tem porazom se je torej Sokol poslovil od A lige in se uvrstil na tretje mesto skupne lestvice, kar je vsekakor uspeh. Vprašanje pa je, kaj bo s to ekipo v prihodnji sezoni, saj je nemogoče misliti, da bi lahko eno samo društvo zmoglo tako organizacijo kot finančno breme takih

zahtevnih prvenstev. Potrebno bi bilo, da bi se o tem pomenili vsi naši odgovorni športni dejavniki in nekaj ukrenili v korist zamejskemu športu in v čast vsem zamejcem.

IZIDI:

Zanobini - Košuta (—16, 17, 17).
Bisi - Pertot 2:0 (13, 11)
Franchini - Peterlini 2:0 (18, 17)
Bisi - Košuta 2:0 (13, 15)
Zanobini - Peterlini 0:2 (14, 14)
Franchini - Pertot 2:0 (13, 23)
Bisi - Peterlini 2:1 (19, —25, 15)

Pokrajinsko prvenstvo tretjekategornikov in mladincev

V prostorih tržaške univerze so bile v nedeljo tekme za kvalifikacijo deželnega prvenstva, ki bo v Nabrežini v nedeljo 4. februarja. Od naših predstavnikov so se tekem udeležili le Pertot, Radovič, Milič in Sanna. Odsotna sta bila Ulmar, zaradi bolezni, in Fabjan, ker ne misli več nastopati. Res škoda, da se ta dva igralca nista udeležila nedeljskih tekem, saj bi se z gotovostjo kvalificirala v nadalje-

(Dalje na 7. strani)

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Aktualna številka revije »Srečanja«

V začetku tega meseca je izšla, kot smo v našem listu na kratko že omenili, 35.-36. številka revije »Srečanja«, ki izhaja v Novi Gorici. Označena je še z letnico 1972, zato je uvodni članek izpod peresa Branka Marušiča posvečen 25. obletnici priključitve Slovenskega primorja k Sloveniji in Jugoslaviji. V njem avtor razglablja o pomenu tega dogodka za Primorčane same, pa tudi za slovenski narod in Jugoslavijo kot celoto.

»Benečija ne sme umreti« je naslov prispevka Tomaža Pavšiča, v katerem opozarja, kako današnji položaj beneških Slovencev in njihove zemlje zadeva ves slovenski narod, zlasti pa poudarja, da bi si morali vsi prizadevati, da bi tudi oni dobili šole v materinem jeziku, kajti v nasprotnem primeru bodo narodno izbrisani. Cvetko Nanut je napisal dobro dokumentiran članek, podkrepjen z mnogimi podatki, ki nosi naslov »Ob 25. obletnici najmlajšega mesta ob naši zahodni meji«. V njem nas seznani s prvimi začetki gradnje Nove Gorice leta 1947, z nastankom imena novega mesta in z njegovo postopno rastjo, tako da danes v veliki meri že opravlja vse tiste naloge gospodarskega in kulturnega središča severne Primorske, ki so nekoč pripadale Gorici. Jažko Šavli je prispeval krajšo, a tehtno razpravo »Primorska in njeni osrednji kraji«. V njej dokazuje nujnost nastanka večjih medobčinskih oziroma pokrajinskih središč na Primorskem, ki bi s svojo privlačno silo hkrati kljubovala vse večjim vplivom Ljubljane in Kopra na tem področju, vplivom, ki s svojimi interesi imajo v mnogih primerih kaj malo skupnega z resničnimi koristi primorskega prebivalstva. Psiholog Bogdan Zorž nadaljuje z razpravo z naslovom »Povratništvo«, v kateri objavlja izsledke proučevanj razvoja mladostnikov, ki ponavljajo kazniva dejanja. Aleksij Pregarc je pripravil zanimiv in odkrit pogovor s pisateljem Fulviom Tomizzo, po rodu Istranom, ki sedaj živi v Trstu. Spoznamo ga ne samo kot pisatelja, trdno zakoreninjenega v svoji zemlji, marveč tudi kot kulturnega delavca, ki si je prizadeval za medsebojno spoznavanje in sodelovanje slovenske in italijanske kulture že v tistih letih, kadar to še ni bilo najbolj zaželeno in popularno, in si je prav zaradi tega nakopal srd mnogih nasprotnikov. Cvetko Nanut je zastavil nekaj vprašanj v zvezi z ustanovo »Evropska hiša« na Nizozemskem, na katera odgovarja dr. Lug van Bogaert. Ustanova ima podružnice v več zahodnoevropskih državah, namen njenega delovanja pa je izmenjevanje informacij in krepitev sodelovanja med evropskimi narodi. Dr. Bogaert, pomočnik direktorja »Evropske hiše« v Beemelen pri Maastrichtu na Nizozemskem, se je v pogovoru izkazal kot dober poznavalec problema slovenskih manjšin, zato bi bilo umestno, ko bi tudi preko te ustanove skušali seznanjati širšo evropsko javnost s stvarnostjo tistih delov slovenskega naroda, ki živijo izven meja matične domovine. Umetnostni kritik Janez Mesesnel nas v članku »Novi mozaiki Jožeta Spacala« seznani z dejavnostjo in umetniškimi stremljenji tega primorskega umetnika, rojaka iz Kostanjevice na Krasu. Dušan Ogrin je prispeval zapis o razmeroma neznanem in tudi preveč zanemarjenem židovskem pokopališču v Rožni dolini, kamor so do zadnje vojne židje iz Gorice pokopavali svojce. Lino Legiša se je v članku »Lokarjev pisateljski nastop« spomnil 80-letnice rojstva zdravnika in pisatelja Danila Lokarja iz Ajdovščine, Marija Rutar pa piše o nekdanjem plavljenju lesa po rekah Tolminki in Godiči. »Zborovsko petje na Primorskem« obdeluje dirigent Klavdij Koloini iz Ajdovščine

in nam med drugim pove, da v primorskih pevskih zborih, povezanih v posebnem združenju, poje skoraj 1000 pevcev. Opaziti je, da v »Srečanjih« tokrat sploh ni zastopana izvirna književnost, pač pa o njej v »14 mikro ocenah« piše Jolka Milič.

Od ostalih prispevkov bi omenili še pogovor Cvetka Nanuta s Silvom Devetakom, tajnikom komisije za mednarodne odnose skupščine SR Slovenije, sicer dobrim poznavalcem italijansko-jugoslovanske obmejne problematike. Silvo Devetak v pogovoru predvsem poudarja dejstva, ki danes še vedno motijo odnose med Italijo in Jugoslavijo, tako na primer delovanje silv Italiji, ki zanikajo suverenost Jugoslavije nad nekdanjo cono B Slobodnega tržaškega ozemlja, in seveda nerešen položaj, zlasti v zvezi z njeno dejansko enakopravnostjo, slovenske manjšine v Italiji.

Iz vsebine te številke novogoriških »Srečanj« je razvidno, da so ostala zvesta svojemu dosedanjemu konceptu, namreč zaznavati dejanskost na severnem Primorskem — značilne kulturne, gospodarske in družbene pobude tega področja, na drugi strani pa graditi mostove z bližnjo italijansko kulturo, seveda s posebnim poudarkom in občutljivostjo za probleme zamejskih Slovencev, s katerimi je nujno prizadevati si za uresničenje enotnega slovenskega kulturnega prostora. To nalogo revija »Srečanja« opravlja uspešno in s tem dokazuje svojo upravičenost ter aktualnost, njen obstoj in tako usmeritev pa sta hkrati najboljši odgovor tistim, ki ji očitajo nekakšen »provincializem«, oziroma trdijo, da na Primorskem ni nobenega pravega kulturnega življenja.

M. V.

IZŠLA JE 12. ŠTEVILKA MLADIKE

Pred kratkim je izšla še zadnja 12. številka lanskega letnika revije »Mladika«, v kateri je uvodni članek napisal Drago Štoka, z naslovom »Dokazali smo voljo do življenja«. V njem govori o današnjih perspektivah slovenske manjšine v Italiji. Sledi nekaj pesmi Milene Merlak, v literarnem proznem delu pa sta tokrat zastopana Boris Pangerc in Tanja Rebula. Anton Kacin v svojih vedno toliko zanimivih spominskih zapisih iz naše preteklosti piše o dr. Andreju Pavlici, znanem publicistu, filozofu in javnem delavcu. 120-letnice Mohorjeve družbe se v posebnem zapisu spominja dr. Martin Jevnikar, isti avtor tudi nadaljuje s pregledom zamejske in zdomske literature in v njem piše o najnovejšem Rebulovem romanu »Divji golob«. Egidij Vršaj je prispeval članek »Gospodarsko programiranje naše dežele«, Alojz Tul pa v rubriki »Iz starih časov« piše o zadnjih vojnah med Trstom in Miljami, do zadnjih spopadov je prišlo namreč leta 1612. Od ostalega gradiva bi omenili še običajno kulturno kroniko in informacije o ljudskoprosvetnem ter ostalem kulturnem delovanju na Tržaškem.

—o—

SLOVENSKO AMATERSKO GLEDALISCE V TRSTU

V soboto, 27. t.m. ob 20.30 v dvorani p.d. »Ivan Cankar«, Ul. Montecchi 6-IV, nadstropje, na splošno željo občinstva

POVEČEVALNO STEKLO Farsa v treh delih

Predvidoma zadnjič v tej dvorani!

—o—

Kot se je zvedelo, bodo na letošnjem srečanju PEN-klubov v Portorožu razpravljali med drugim o pomenu književnosti v jezikih manjših narodov in narodnih manjšin.

F.J. - 129

S M R T

V POMLADI

Po večerji je našel v dopisni knjigi naslov v Stepanji vasi, kjer bi lahko dobil sobo. To je bilo precej zunaj, toda v tem trenutku je bil skoraj zadovoljen. V sebi je čutil toliko nemira, da se mu je zdelo, da bi mu lahko dal duška le z dolgo, dolgo hojo; s hojo, ki bi ga tako utrudila, da bi se zvečer do konca utrujen zgrudil na postelji in takoj zaspal, ne da bi mu bilo treba kaj misliti.

—o—

Za Božič se je odpeljal domov, želel je spet videti mater in se nekoliko pozanimati po vasi, kaj pravijo ljudje in kaj si obetajo od bližnje prihodnosti. To ga je zdaj vedno bolj zanimalo, čim bolj se je vojna v Evropi širila in bližala. V klubu se zdaj skoro ni govorilo o drugem kot o tem. Vsi so se zavedali, da je zelo važno, kako bodo v odločilnih trenutkih reagirali na morda nenadne dogodke kmetije in delavci ter mladina na podeželju in v mestih.

Vendar ga ni dolgo strpelo doma. Bil je preveč nemiren. Takoj po Božiču se je vrnil v Ljubljano. Kuna je ostala tam in vas brez nje se mu je zdela nekam tuja, neprijazna.

Obenem ga je gnalo nazaj v Ljubljano upanje, da bo srečal Majdo in da se bo med njima vse poravnalo. Sam sebi ni hitel priznati, kako bolan je od hrepenenja po njej. Toda ni je srečal. A tudi če bi jo, bi bilo zaman. Ni hotel lagati samemu sebi.

Na staro leto zvečer je bilo v klubu pusto in samotno. Samo največji samotarji so se še motali

tam, vsi drugi so odšli kam praznovat novo leto. Niti ni vedel, kam. Ni se mu ljubilo pogledati v dopisno knjigo, saj tako ne bi šel za njimi. Nekaj časa je hodil po cestah, nato je kot po nagonu zavil proti gostilni, kjer je bila Kuna. Tudi tam je bilo veselo in ples. Stisnil se je v najtemnejši kot, vendar ga je Kuna takoj odkrila.

»Bi kaj večerjal, Tine?«

Ni hotel. Videla je, da je žalosten.

»Hočeš vina?«

»Pa prinesi četrto litra, prosim.«

Prinesla mu je vina, toda od vseh miz so jo klicali, morala jim je postreči. Ko pa je spet zaigrala godba, in so se usuli plesat, je izkoristila trenutek in se vrnila k njemu. Slonel je s komolci na mizi in si zakrival obraz z dlanmi. Zdelo se ji je, da spi. Tu pa tam se je zadel obenj kdo od plesalcev, ali pa premaknil mizo, da so se zamajali kozarci in se je polilo vino po prtu, ki je bil že ves moker in umazan od cigaretnega pepela, a ni dvignil glave. Med prsti, s katerimi si je zakrival oči, je še držal ugaslo cigareto. Plašča še vedno ni bil slekel. Bil je videti neboljen in nesrečen, nekam izgubljen in tako tuj v tem hrupu in direndaju, da se ji je globoko zasmilil. Začutila je do njega skoro materinsko nežnost.

»Tine!« ga je tiho poklicala in mu položila roko na glavo, kakor gi hotela pobožati zaspanega otroka.

Dvignil je glavo in se nasmehnil.

(dalje)

Sodobno kmetijstvo

Razvoj posameznih kmetijskih panog vedno bolj pogojuje omejitve, ki jih predpisuje zunanje okolje in ki so lahko politične, socialne ali pa tržne narave. Takšne omejitve postanejo kajpak tudi usodne, tako npr. urbanistične omejitve (tržaška občina še vedno pojmuje rastlinjake za zgradbe). Zelo bodo na razvoj cvetličarstva vplivale odločitve Evropske gospodarske skupnosti. Če k temu dodamo še težave ki izvirajo iz podnebnih, talnih in drugih razmer (npr. pomanjkanje vode ali visoka cena vode za kmetijske namene), postane tudi razumljivo, s čim vsem mora biti seznanjen in na kaj vse mora računati tisti, ki bi rad ocenil razvojne možnosti te panoge v prihodnosti.

Ko bi se poživljali na vse to, bi prav gotovo naredili veliko napako, saj gre pri cvetličarstvu za gospodarsko pomembno dejavnost. Biti seznanjen s problematiko neke gospodarske panoge in skrbeti za primerno informiranje javnosti in pristojnih oseb, ustanov in organizacij, pomeni, imeti možnost vplivanja na resničnost. S tem želimo le poudariti, kako pomembno je za vsako kategorijo pridelovalcev, da sledi dogajanju in ga proučuje sproti. To pa lahko store v naših malih razmerah le organizirani pridelovalci. Deželna zakonodaja omogoča povrh vsaki kategoriji pridelovalcev, kolikor se slednji združijo v zadrage ali združenja, da dobijo prispevke za specializirano strokovno osebje (kot jih že dobiva npr. Pokrajinsko združenje rejcev in bi jih lahko dobila tudi vrtnarsko-cvetličarska zadruga ali bodoča zadruga pridelovalcev vin, do katere, upamo, da bo le prišlo).

Biti na tekočem, posebno glede gospodarskih razvojnih silnic, je vedno koristno: tudi splošni, a objektivni podatki in napovedi, pomagajo pridelovalcu imeti pregled nad dogajanjem in mu slediti in se, v primeru pričakovanih sprememb, pripraviti nanje. Katera so tista področja in soodvisnosti med zunanjim svetom in obratom, ki jih moramo proučevati?

Tu nas ne zanima toliko tehnična plat, kolikor osrednje vprašanje, in sicer, kakšno bo povpraševanje po cvetju v bližnji prihodnosti.

Da lahko odgovorimo na to vprašanje, moramo najprej pogledati na politični in gospodarski razvoj držav Evropske gospodarske skupnosti in posredno ostalega sveta. Če vzamemo v pretres samo dejstvo vstopa novih držav v Evropsko gospodarsko skupnost in če ocenjujemo njihovo kmetijstvo, bomo videli, da so to države z v bistvu komplementarnim kmetijstvom, kar pomeni, da bo, vsaj cvetličarstvo, imelo od tega korist. Toda že predlog, da bi se liberalizirala trgovinska izmenjava držav EGS z državami trgovinske skupnosti EFTA, zna precej neugodno vplivati na cvetličarstvo. Ko bo nekega dne svetovna trgovina še bolj liberalizirana (v tem bo govora na prihodnji konferenci držav članic GATT-a), takrat bodo stopile na pozornico države, ki pridelujejo zadosti in poceni delono silo — kar zna prizadeti cvetličarstvo.

Dejavniki, na katerega je treba tudi računati pri ocenjevanju silnic razvoja cvetličar-

Dobri obeti za cvetličarstvo

stva, so prometne zveze. Med »revnim« blagom je cvetje najdražje in letalo postaja najbolj pogosto uporabljeno prevozno sredstvo. Takih in prej omenjenih podobnih političnih dejavnikov je danes toliko (na začetku smo omenili urbanistične norme), da je res treba z njimi računati, oziroma jim je treba slediti in nanje vplivati, čeravno jih je težko količinsko opredeljevati. Ocena bodočega razvoja povpraševanje po cvetju pa dovoljuje gledati v prihodnost s precejšnjim optimizmom.

DEJAVNIKI, KI OPREDELJUJEJO POVPRASEVANJE PO CVETJU

Povpraševanje po cvetju je v nekaterih državah predmet proučevanja že nekaj let. Med dejavnike, ki najbolj vplivajo na povpraševanje po cvetju, prištevajo: rast dohodkov, preference uporabnikov, večanje prebivalstva, ceno cvetja, reklame, itd. Rast dohodkov je dejavnik, ki najbolj vidno vpliva na večje povpraševanje po cvetju. Tržne raziskave so nadalje pokazale, da se glede nakupa cvetja različni sloji in poklici različno vedejo. Pripadniki prostih poklicev in srednji uradniški sloj veljajo za boljše kupce cvetja kot vodilno uradniško osebje in tisti, ki so zaposleni v industriji in v služnostnih dejavnostih (v trgovini, gostinstvu

itd.). Ljudje, ki najpogosteje kupijo cvetje, so stari okoli dvajset let in starejši od petdeset. Za cvetličarstvo so pomembnejši stalni odjemalci, čeravno so skromnejši. Ugotovili so nadalje, da so v veleblagovnicah najbolj kupci mladi ljudje. Dejavniki, ki zelo vpliva na potrošnjo cvetja, je urbanizacija. Ljudje, ki so prišli s podeželja v mesto, in v njem že dalj časa prebivajo, so dovzetni za nakup cvetja, posebno sobnega rastlinstva. Ker napovedujejo, da bo po letu 1985 večji del človeštva živel v mestih z več kot 50.000 prebivalci, je pričakovati, da se bo povpraševanje po cvetju še okrepilo (razen, da ne bo prišlo do sprememb glede simpatije do cvetja na splošno). Velik pomen na potrošniškovo izbiro imajo reklama in usmerjanje potrošnikov (oboje naj bi nadzorovale ali vodile javne ustanove, ker zna priti sicer do nelojalne konkurence).

Lahko bi nadaljevali v tej smeri, vendar se nam zdi, da nam že obravnavano dovolj nazorno kaže na potrebo ustrezne organiziranosti tudi takega pridelovalnega področja, kot je cvetličarstvo. To bo čedalje bolj potrebno zlasti s postopno liberalizacijo in širjenjem tržišča. Obenem pa je iz povedanega razvidno, da so perspektive za cvetličarstvo na splošno zelo ugodne. Potrebno pa bo, da se število cvetličarjev - združnikov poveča, ker bodo le na ta način stroški za strokovno silo manjši (deželni prispevek ne krije s prispevkom vseh tozadevnih stroškov, niti ni pričakovati, da ga bo deželna uprava pripravljena plačevati vsem in neprekinjeno).

Šport - Šport - Šport

(Nadaljevanje s 5. strani)

nje tekmovalce. Od nastopajočih sta se Pertot in Radović z lahkoto uvrstila v finalni del, Milič in Sanna pa sta na žalost izpadla, potem ko sta klanila Cipolatu in Eccardiju.

ODBOJKA: ŽENSKA B LIGA:

Še vedno možnosti za prvo mesto

AGI - BOR 0:3 (8:15, 7:15, 10:15)

Borovke so v nedeljo v Gorici osvojile nadaljnji dve točki in to brez posebnih težav, saj so nasprotnice igrale zelo medlo in neorganizirano. AGI torej nadaljuje svojo rakovo pot in vse kaže, da bo v dveh sezonah zdrknil z A lige v C ligo. Drasiceve varovanke pa niso mogle v tej tekmi pokazati niti dela svoje prave igre, saj se jim domačinke niso niti najmanj upirale. S to zmago so Borovke ostale same na drugem mestu lestvice s štirimi točkami zaostanka. Upanje za osvojitve prvega mesta torej še obstaja, čeprav se bodo morale Tržačanke potruditi in dati vse iz sebe v vsakem srečanju.

So se plave vdale v usodo?

BREG - LIBERTAS BRESCIA 0:3 (5:15, 6:15, 10:15)

Brežanke so tudi pred domačim občinstvom klonile Bresciji in nič ni pomagala niti popolna postava dolinske ekipe. Tokrat so Jurkovičeva dekleta zaigrala zelo slabo in statično, kar je za tako izkušene igralko skoraj nedopustno. Imeli smo vtis, da so se »plave« že vdale v svojo usodo, kar se pri športnikih ne bi smelo dogoditi. Libertas je precej popravila svojo igro in upravičeno zaseda mesto v sredini lestvice. Z močnimi servisi in dobro tolčenimi žogami odlične Agostinijeve so gostje presenetile domačinke in nizale točko za točko. Občudovati je bilo treba le prizadevnost veteranke Pavletičeve, ki se je izredno izkazala s svojo požrtvovalnostjo, vendar sama ni mogla preprečiti pekočega nedeljskega poraza.

MOŠKA C LIGA:

Nepričakovan poraz

KRAS - LIBERTAS PADOVA 1:3 (15:12, 5:15, 10:15, 12:15)

Zgleda, da se Kraševci ne morejo enakovredno boriti proti ekipi Libertasa iz Padove. Sicer solidni nasprotniki so doslej verjetno edina ekipa, ki še ni okusila poraza s strani »rdečih«. Tokrat, po prvem uspešnem nizu, smo bili prepričani, da bo konec z negativno tradicijo in da bodo naši fantje končno le strli odpor prijateljev iz Padove. V resnici pa smo se uštel, saj so Kraševci od drugega seta dalje precej popustili, medtem ko je nasprotnik igral vedno boljše. Sicer kloniti prvemu na lestvici ni nikaka sramota in so vse ambicije naših tekmovalcev, tudi po porazu, še nedotaknjene. Izredno igro Zadnika v prvem nizu je spremljala velika prizadevnost celotne ekipe. V nadaljevanju igre pa sta zlasti Milič in Ušaj nekoliko popustila in usoda Zgoničanov je bila tako zapečatena.

KOSARKA - MOŠKA D LIGA

Težka naloga Borovcev

CIANOCOLORI - BOR 78:57 (37:20)

Proti ekipi, ki meri na napredovanje, je bila naloga Borovcev skoro nemogoča. Kljub predvidenemu porazu pa so se »plavi« bojevali precej dobro in če ne bi Zavaddal in Fabjan zašla v slab dan, bi bila končna razlika v koših gotovo manjša. Zelo dobro je v nedeljo igral Rudes, a je na žalost moral zapustiti igrišče zaradi petih napak. Fabjan pa ni bil tako točen v metih, kot sicer. Med mladimi velja omeniti Martina Kralja in Šareta, ki sta iz tekme v tekmo bolj izkušena in ki bosta kmalu zreli tudi za prvenstvo. Pomisliti namreč moramo, da so ekipe v D ligi že napol profesionalne, sestavljene iz starejših in izkušenih igralcev, zato je nemogoče zahtevati od naših fantov kaj več kot sprejemljiv poraz.

ketna

17

Po Conradu Richterju
prireja Olga Ratej, riše Melita Vovk-Štih.

33. Spomnil se je besed Malega žerjava, ko je bil na poti spremljal belo skvò. »Bledoličniki so zato tako čudni,« je govoril Mali žerjav »ker niso prvinsko ljudstvo. Nas Indijance je Veliki duh najprej ustvaril. Vidiš, naši lasje so črni, naše oči so temne, koža tudi. Celo ti, Beli sin, imaš potemnelo kožo. Beli pa so lisasti in vseh barv kot konji. Nekateri imajo svetlo kožo, drugi pa pegasto. Nekateri imajo pšenične lase, drugi rdeče, spet tretji rjave in nekateri tudi črne. To pride od tega, ker so mešanci. Zaradi tega so tako nepreračunljivi in neprijetni. Veliki duh pozna njihove naravi, moral jim je dati knjigo in jih najprej na-

učiti brati, da sploh vedo, kaj je dobro in kaj slabo. Mi Indijanci pa vedno nezmotljivo ločimo dobro od zlega. Brez knjige!« Zdaj, ko je bledoličnike dobro spoznal, je Beli sin vedel, kako prav je imel Mali žerjav. Belci se tako nemogoče vedejo, da jih pošten Indijanec komaj prenaša. In zato je nenehno pogledoval proti hribom v upanju, da mu bo oče poslal sporočilo, naj ne obupa. Rože na vrtu so bile že v polnem cvetju, ko o slu iz domačega kraja še ni bilo ne duha ne sluha. So se ga res odrekli? So nanj pozabili? Ampak nekega dne je začutil v zraku, da se dogaja nekaj nenavadnega. Slišal je drnec...

34. »Poberi se! Izgini!« je slišal vreščati teto Kati. Kmalu zatem je pridrvel v sobo Gordon in se brez sape vrgel na ležišče. Od razburjenja najprej ni mogel do besede. Slednjič je zasoplo povedal: »Teta je, pomisli, odgnala nekega Indijanca... In ta Indijanec, ta slabič, jo je pobrisal — pred metlo!« Beli sin je ležal čisto mirno in tiho. Pustil je besedam, da so mu prodirale v zavest. Eden od njegovih je bil pred vrati. Morda s tako dolgo pričakovanim sporočilom... Ob tej misli se mu je odtajalo zledenelo srce. Bilo je, kot da se mu je v prsih odprla lina, in vsi

njegovi življenjski duhovi so se spet prebudili. Negiben je počakal, da se je znočilo in je Gordon zaspal. Potem je previdno vstal. Bil je še zelo slab in noge so se mu šibile. Pa ga je gnala nevidna moč. Splazil se je na podstrešje, poiskal skrita indijanska oblačila, ki so visela s tramu, se oblekel, da sam ni vedel kdaj, in se previdno spustil po stopnicah. Najsi je še tako pazil, je vendarle podrl stol, toda nihče v hiši se ni prebudil. Moker od strahu se je končno zavihtel čez okensko polico, kot pajek padel v naročje svoje matere zemlje, in izgini! v noč.

B
E
L
I
S
I
N